

tempore de Musica aliquid scripserunt. Nec enim, quæ à tanta autoritatis Musicis tradita & tanto temporis spatio approbata fuerant, erroris insimulare ausi sunt: & fortassis, quòd proportionum doctrinam ignorarent, fontes Musicos consulere non potuerunt. Quanquam interim non pauci fuerunt, quibus de consonantiarum hujusmodi imperfectarum formis aliquid contra veterum sententiam oboluit. Donec tandem Josephus Zarlinus secutus ducem naturam & artem veras consonantiarum atq; adeò omnium intervallorum formas in suis legitimis proportionibus, secundum certissima rerum Musicarum κερτήρια, auditum scilicet & rationem, nobis monstravit. Etsi autem de eadem hac re superius quædam monuimus: tamen quædam hîc repetemus.

Primum enim cum vera deprehendisset, quæ Pythagoras statuit de perfectione consonantiarum, quarum formæ æqualitati proximæ essent, & in quaternario continerentur, eas sibi retinuit, Diapason scilicet in dupla proportione, Quintam in sesquialtera, Quartam in sesquitertia, Disdiapason in quadrupla

quadrupla